

Shanghai,

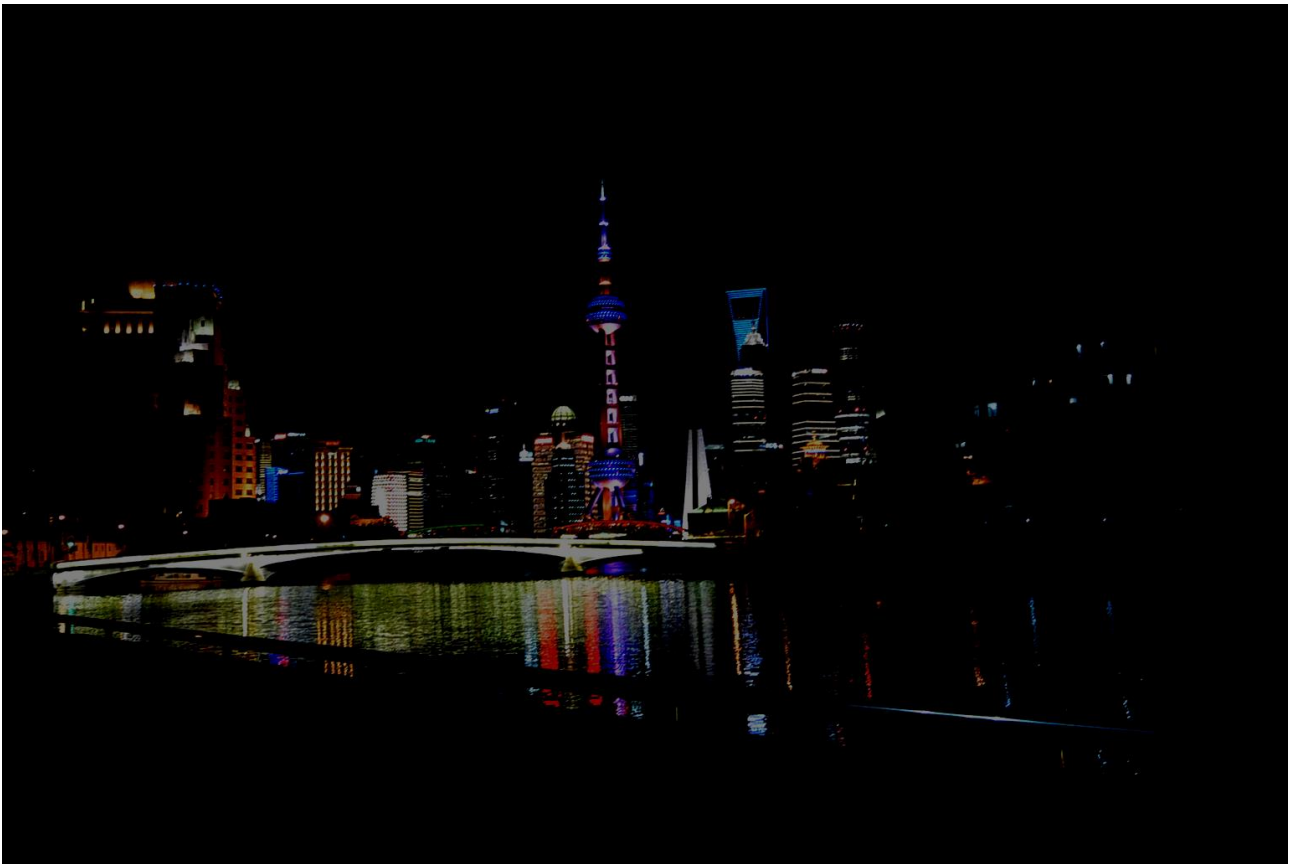
Helsinki-Vantaalla on aina porukkaa kuin paavalin häissä totesin kun astuin terminaali kakkosen aulaan. Matka kohti Shanghaiä oli alkamassa, porukasta tuntenut ketään muuta kun Jonin, joka nyt sattui olemaan samasta koulusta. Nopean headcountin jälkeen oli aika laittaa passi automaattiin, laittaa bag tag paikalleen ja kävellä aina yhtä hämmentävän turvatarkastuksen läpi, jo tässä vaiheessa oli ensimmäinen oppilas kerennyt sooloilemaan ja hävinnyt muulta porukalta! Kentällä kerkes hyvin oppimaan muutaman oppilaan sekä tietämään kenen vieressä tulisi seuraavat ~10h viettämään! Lentokone on lentokone vaikka keitetäs ja jos joku lentämistä vihaa olen se minä joten jätetään se sitten vähemmälle!

Siinä sitä sitten seistiin, odottamassa tarkistusta toisella puolella maailmaa, Kiina! Tuo maa mistä monella ei ole mitään tietoa, ja se tieto jonka netistä saatat löytää ei välttämättä pidä paikkaansa, silti ei se pelottavalta tuntunut, enemmänkin jännitti että mimmonen seikkailu odottaisi tällä kertaa, oli Amerikan vuodet kerenny jo opettamaan että kaikki ei aina mene niinkuin elokuvissa ja siihen piti vain asennoitua oikein! Tarkistuksista päästiin hyvin läpi, kaikki paikalla ja eikun kamat kanton ja kohti hotellia! Siinä kun sitten käveltiin magneetti junan portaita alas ja saatiin ensimmäinen tieto siitä miten tultaisiin tästä eteenpäin toimimaan rupesi hieman hymyilyttämään! ”Jakautukaa 3 hengen ryhmiin, ottakaa taksi, tässä on hotellin osoite ja pyytäkää kuitti niin saatte rahat takaisin.” Taas mentiin, kuski joka ei lontoota jutellut, katastrofi valmis mietin. Niinhän siinä sitten kävi, taksi osoitautui huijaukseksi, mitä opimme, pidä huoli itsestäsi sitä ei kukaan muu voi sinun puolestasi tehdä! Ensimmäinen hotelli oli hyvä, aamupala oli todella hyvä ja varmasti kelpasi kaikille ja mikä parasta, hotellilta käveli kaupungin keskustaan muutamassa minuuteissa jos vaan huvitti! Siinä sitä oli ihmettelemistä kun näki kaupungin valaistuna ensimmäisen kerran, ne valot joihin joskus oli tottunut oli jo kerenny unohtumaan ja tuo loisto oli jotain mikä sai olon tuntumaan kotoisalta. Siinä kun sitten käveltiin ensimmäisenä iltana

kaupungilla huomasi ettei monikaan porukasta oikein tiennyt miten suhtautua suur-kaupungin elämän virtaan. Uskon, ei vaan tiedän muutaman opiskelijan pelänneen tätä hetke todella paljon, sen näki heidän eleistään ja huomasi miten he eivät olleet metriäkään opettajista vaikka koko ryhmän näki kyllä kauas, sen verran paljon erotuttiin muusta massasta! Nopeastihan se kävi että kaikki tunsivat olonsa kotoisammaksi ja uskalsivat rentoutua, sen huomasi kun ei menty paniikkiin vaikka hypättiin väärällä pysäkillä pois, viesti matkanjohtajalle ja seuraavalla metrolla muu porukka kiinni.

Toisella viikolla kun koulu alkoi oli tahti todella nopeaa, ei siinä ruvettu suurempia miettimään tai esittelemään vaan kaikki vaan töihin ja tekemään, siinä sitä sitten oppii jos ei jo osaa! Huomasi kyllä hyvin tässä vaiheessa, ketkä opiskelivat ja mitä, elektroniikka puoli kun erottui sen verran paljon edukseen kun oli jotain mikä liittyi juottamiseen, enkä nyt tarkoita mitään alkoholiin liittyvää, vaan tinaa ja kolvi ja sitten mennään, porukka kyllä selviytyi hyvin siitä mitä heille eteen heitettiin ja se vaikka harva oppilaista puhui Englantia aiheuttikin pientä päänvaivaa monelle sopi se taas toisille todella hyvin. Jo tässä vaiheessa oli oppinut jotenkin tuntemaan porukkaa ja tiesi ainakin heidät joiden seurassa sitä yleensä liikkui, ns. ”kuppikunnat” tai ”marttakerhot” olivat muodostuneet ja he joita suur-kaupunki ei pelottanut oli ollu omanansa ja kerennyt jo touhuamaan vaikka mitä mielenkiintoista! Oli keretty syömään paikallista, ajelemaan metrolla, aiheuttamaan pahennusta fake-marketissa ja vaikka mitä! Koulussa ollessa tunsivat olonsa jotenkin tyhjäksi, vaikka siinä oli 11 opiskelijaa ja opettajat aina ympärillä oli jotenkin vaikeata saada siellä niin paljon asioita tehtyä tai hoidettua kun oli ennen matkaa ajatellut, se ei mitenkään johtunut ryhmästä tai opetuksesta, ne kun olivat sitä ns. parasta A-luokkaa! Koulussa myös huomasi sen miten toiset reagoivat kun oltiin niitä lätkäreitä, se avasi toisille mahdollisuuksia tutustua ihmisiin, myöskin semmoisiin joita ei ikinä kotona olisi tullut edes harkittua.

Koulussa aika meni todella nopeasti, koulu alkoi aina kello 9.00 mikä sopi ainakin itselleni todella hyvin, ja vapaalle päästiin sitten kun aika oli kypsä, yleensä viimeistään 15.00 oltiin kävelemässä takaisin hotelille, muutamaa poikkeusta laskematta. Ohjelma koulussa oli hyvin toteutettu ja kaikki varmasti viihtyivät, myös aktiviteetit mitä paikalliset olivat muutamalle päivälle järjestäneet oli todella todella mukavaa ja piristi päivää! Hieman haikea mieli jäi kun oli vedetty letkistä, pelattu pelejä, tansittu tansseja, puettu vanhat kansalliset puvut päälle ja otettu ties kuinka monta selfieä opiskelijoiden kanssa kun se hetki jota olin vähän pelännyt tuli. Se kun sanot viimeisen kerran tuolle paikalle näkemiin ja mietit että mitä kaikkea hyvää siellä oli oppinut ja tullu tehdyks! Kaikki ne opettajat, elektroniikka maisterin kolvaus, pneumatiikka maisterin pyörä kuvat ja tarinat eikä myöskään voi unohtaa turvallisuus tekniikan opettajan pinnaa, joka sattui kestäämään 12 opiskelijaa jotka suoraan sanottuna vain leikkivät koulun hienoilla turvajärjestelmillä, toki ne oli luokassa, 4 kerrosta ylempänä kuin muut, mutta silti se hetki kun eräs ryhmä sai master alarmin soimaan ja oli opettaja raasu unohtanut siihen vaadittavan koodin =)! Moni miettii mielessänsä mites se koulu ruoka? No se oli todella maistavaa ja yleensä aina oli jotain uutta, henkilökohtaisesti tuli kaikki aina tuhottua lautaselta, paitsi lopussa pinaatti joka rupesi tulemaan korvista siinä vaiheessa, tarjottimella kun yleensä kaikki muu vaihtui paitsi riisi ja pinaatti.....

Mitä reissusta sitten jäi käteen kun sitä miettii jälikäteen? Jos ei lasketa niitä kaikkia hienoja kokemuksia, kommluksia taikka puolueen tarjoamaa tanttaa joka väitti itseään tulkiksi on vastaus hyvin helppo, muutama uusi ystävä, elämäni ehkä paras kuukausi ja varmasti ja sen lupaan että varmasti ryhmä joka tulisi toimeen missä tahansa maassa miten pitkään tahansa! Oli ne muistot kenellä mitä tahansa, osalla käynti Shanghai World Financial Towerissa ja korkeanpaikan kammon voittaminen, se aina yhtä yllätyksellinen ruoka joka joskus oli todella tulista taikka ne hetket Windows scoreboardissa beer pongia pelatessa tai ihan vaan istuessa ja katsoessa kaupungin valoja korkeammalta kuin yleensä, unohtamatta niitä tyylikkäitä yrityksen käyntejä missä firmojen ihmiset olivat ottaneet hetken aikaa varmasti kiireellisestä arjesta vain näyttääkseen opiskelija ryhmälle paikkoja, jotka eivät silloin niitä juurikaan minään pitäneet, eikä ne hetket koulussakaan olleet sitä mihin porukka oli suomessa tottunut, oli matka unohtumaton! Kaikki se mitä siellä koettiin on piirtynyt monelle mieleen ja pysyy siellä loppu elämän, osa noista tarinoista ja hetkistä on jo moneen kertaan kerottu eri raporteissa, monissa eri kuvissa ja eri tavalla, siksi en niihin nyt takertunut, myöskin on asioita jotka kävimme ryhmänä läpi, ja jotka toivottavasti pysyvät tuon ryhmän sisällä, draamaa siellä ei ollut mutta ne muutamat hetket jotka jaoimme olivat unohtumattomia. Kuukausi on lyhyt, ehkä jopa liian lyhyt aika tuon matkan toteuttamiseksi joten jos siihen mitenkään voi vaikuttaa, lähtekää aikasemmin ja tulkaa takaisin Joulukuun alussa!

